

2/ Honza a žlázy

Honza si připadal jak v akváriu. Slunce se oklepalo z letní dřiny a zase pralo do třídy hlava nehlava. Lavice se roztékala jak nanuk.

„Šedivý, co koukáš z okna?“

Honza sebou škulbl. To je dobrá otázka... Bendice Vzteklice měla dneska ještě horší náladu než obvykle. Její malý svišť jí asi zase nedal v noci spát. Co nevidět se začne vztekat.

„Můžeš nám prozradit, co tak pozoruhodného jsi tam viděl?“ naléhala učitelka dál, jako by ji nic na světě nezajímalo víc.

Honza odstrčil židli a vysoukal se vzhůru.

„No, co tak pozoruhodného běželo kolem, Šedivý?“

„Babí léto, pančitelko.“ Na té pančitelce si dával obzvlášť záležet, protože věděl, jak takhle zpitvořené oslovení Bednici Vzteklici vytočí.

Třída se rozsypala smíchy po podlaze. Celá třída až na Honzu. Stál, díval se na učitelku, jako by neuměl do pěti počítat.

„Nebud' drzý, Šedivý,“ okřikla Honzu, protože přece musela mít poslední slovo. Pak poslala Jiráka od tabule sednout, a pětku mu ani nezapsala. Dneska asi opravdu nebyla ve své kůži.

„Přecházíme k nové látce, ke žlázám s vnitřním vyměšováním. Tyto žlázy jsou uzavřené, bez vývodu, své výměšky odevzdávají přímo do krve nebo do mízy a přispívají k souhře jednotlivých orgánů.“

Rozeznáváme celkem šestery žlázy s vnitřním vyměšováním: Podvěsek mozkový, šišinku neboli epifýzu, štítnou žlázu, brzlík, nadledvinky, slinivku a šesté jsou pohlavní žlázy.“

„No, konečně,“ ozvalo se ze zadních lavic. Třída se začala dusit smíchy.

3/ Hledám ženu za každou cenu

„Mami, Ondra má holku. On má Kučerovou. Milujou se. Já jsem je viděl. Šel s ní ze šatny a nesl jí tašku.“

Ondra vyskočil od akvária. Včera si koupil v Benešově párek parmiček překrásných a sameček se mu přes noc nádherně vybarvil.

„Hajzle, nech si to. Náhodou žádnou holku nemám. Ty máš.“

„Dáme mu jeden výchovný, vid', mami!“ Přiskočil k Ondrovi a pleskl mu skoro bezbolestný pohlavek.

Čtvrták Ondra si už s bráchou o tři roky starším neví rady:

„Mami, ať toho nechá. Pořád mě pohlavkuje.“

„Tak mu ji vraž taky, Ondro, a on dá pokoj,“ radí máma.

PROSÍM DOPLNIT

Táta se jen převlékl a pospíchal na stavbu fotbalových kabin. Máma je učitelka jako Honzova třídní „Bendice-Vztekllice“ a Ondrova učitelka Kášová „Káša“. Ještě jí drnčí hlava z dvouhodinovky u osmáků a měla by jít dělat na zahradu. Jinak je sousedi pomluví. Nejdřív ale musí zpohlavkovat byt po těch indiánech. To je každý den nepořádek, kde se to bere...

„Kdybych mu jednu vrazil, stráví konec života v kotrmelcích,“ utrousí s požitkem Ondra. „Na něj já radši žaluju.“

„No jo, náš mazánek. Čtvrtá třída kašička...“ chlácholí Ondru podezřele Honza. Pak se raději rychle vypaří.

„Nic si z toho nedělej, Ondro. I kdybys měl holku. Co na tom, že jí pomůžeš s taškou. Vždyť je to hezký.“

Tobě se to řekne, váží v duchu svou situaci Ondra. Kolem okna přeřčela Radka na oranžovém kole své mámy. Za sebou táhne na vozíku ze starého kočárku Pitryše. Jak jedou kolem, ranec zářím navoněného vzduchu vynese záclonu skoro až ke stropu. Ondra se pod ní schová jak pod stanem, mrkne za Radkou a obrací se k mámě:

„Mami, víš, že ta parmička bude mít mladý? Je už pěkně tlustá.“

„A to je dobře, nebo špatně, Ondro?“

„Jak to, dobře, nebo špatně?“

Máma se zarazila:

„No, ptám se. Jen tak.“

„To víš, že dobře. Víš, za co všechno se dají malé rybičky vyměnit?“

„To nevím, Ondro.“

„Za moc věcí. Už musím jít.“

Jak jde Ondra kolem, máma si něčeho všimne a vytřeští oči jak na Maršana. Odloží prachovku na skříňku a jde k mladšímu synovi. Jak je ten kluk podobný tátovi, to je až směšný. A ten starší hajzlík mu neudělá nic pěknýho. Proto on se před chvílí kolem Ondry tak motal...

„Počkej, Ondro, ať nejdeš jak hajdalák.“ Máma mu rovná límeček. Měl ho jako uši voříška. Jedno nahoru, druhé dolů.

